

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **V. I.**, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 3. 2017, č. j. MV-18774-6/SO-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 2. 2018, č. j. 30 A 66/2017 - 57, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Plzni č. j. 30 A 66/2017 – 57 ze dne 14. 2. 2018, **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) napadá rozsudek Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“) ze dne 14. 2. 2018, č. j. 30 A 66/2017 - 57, (dále „napadený rozsudek“), jímž krajský soud zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 3. 2017, č. j. MV-18774-6/SO-2017, (dále „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 16. 11. 2016, č. j. OAM-33474-49/DP-2011, (dále „prvoinstanční rozhodnutí“) a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvoinstančním rozhodnutím byla stěžovateli podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 2, 3, ve spojení s § 37 odst. 2 písm. b) a v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání.

[2] Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku. V doplnění tohoto návrhu dne 27. 3. 2018 stěžovatel uvedl, že na území České republiky má vytvořeno silné rodinné a sociální zázemí a jeho nucený návrat by byl bezpochyby nenahraditelnou újmou. Na území České republiky má stěžovatel přítelkyni, se kterou žije ve společné domácnosti. Stěžovateli a jeho přítelkyni se dne X narodila dcera, kdy uvedenou skutečnost stěžovatel doložil fotokopii rodného listu dcery. Na území České republiky má také matku, otce a sourozence, kdy chce mít možnost jim být na blízku a pomáhat jim. Jako další důvod pro přiznání odkladného účinku stěžovatel uvedl možnost osobně se účastnit soudního řízení, popř. být v přímém kontaktu se svým právním zástupcem. Stěžovatel odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, na usnesení ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76, na usnesení ze dne 23. 1. 2013, č. j. 6 As 82/2012 – 37 a na rozsudek Nejvyššího

správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 – 25. Stěžovatel má za to, že přiznání odkladného účinku nemůže představovat újmu pro třetí osoby ani rozpor s veřejným pořádkem.

[3] Žalovaná k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedla, že nepodporuje přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z důvodu nesplnění podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žalovaná uvedla, že platnost povolení k dlouhodobému pobytu nebyla stěžovateli prodloužena, resp. řízení o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu bylo pravomocně ukončeno a platnost posledního realizovaného statutu skončila uplynutím času. Dále uvedla, že stěžovatel již není k pobytu na území České republiky oprávněn a nic by na tom nemohlo změnit ani přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žalovaná rovněž poukázala na mimořádný charakter odkladného účinku kasační stížnosti. Podle jejího názoru nejsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti spočívající v nenahraditelné újmě, neboť taková újma žalobci v tomto řízení nemůže vzniknout. Neudělení povolení k dlouhodobému pobytu, resp. jeho neprodloužení, nelze posuzovat jako nenahraditelnou újmu, když nenahraditelná újma by cizinci mohla vzniknout až na základě správního vyhoštění. To sice může být důsledkem zamítnutí žádosti cizince o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky, nicméně je o něm rozhodováno v samostatném správním řízení, při kterém se zkoumá dopad rozhodnutí z hlediska nepřiměřeného zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince. Stěžovatel má možnost podat proti případnému správnímu vyhoštění žalobu, která má ze zákona odkladný účinek. Žalovaná dále odkázala na ustálenou judikaturu soudů ve správním soudnictví. Z uvedených důvodů žalovaná navrhuje, aby odkladný účinek kasační stížnosti nebyl přiznán.

[4] Nejvyšší správní soud shledal, že stěžovatelův návrh je důvodný a **přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.**

[5] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Z předloženého soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že krajský soud usnesením ze dne 17. 5. 2017, č. j. 30 A 66/2017-29, přiznal odkladný účinek žalobě s odůvodněním, že pro výkon práva na spravedlivý proces je nezbytné, aby stěžovatel mohl zůstat na území České republiky do skončení řízení o žalobě.

[8] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, k tomu, aby mohl být kasační stížnosti odkladný účinek přiznán, musí stěžovatel v prvé řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy tak má stěžovatel (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32, či ze dne 23. 1. 2014, č. j. 6 Ads 99/2013 – 11; veškerá zde uváděná judikatura je dostupná na www.nssoud.cz), který musí v odůvodnění svého návrhu konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Důvody možného vzniku újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele.

pokračování

[9] Stěžovatel odůvodnil návrh na přiznání odkladného účinku výkonem práva na spravedlivý proces, tedy setrváním na území České republiky do skončení řízení o jeho kasační stížnosti z důvodu práva stěžovatele vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. Stěžovatel dále poukázal na to, že se na území České republiky nachází již velice dlouhou dobu a jsou zde osoby, které mají silný zájem na tom, aby stěžovatel do doby rozhodnutí z území nevycestoval. Těmi jsou nejen nezletilá dcera stěžovatele, ale i jeho další členové rodiny žijící v České republice.

[10] Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelem, že vzhledem k jeho stávajícím poměrům, jak je vylíčil v návrhu na přiznání odkladného účinku, by nucené opuštění České republiky pro něj mohlo znamenat značnou újmu. Nejvyšší správní soud má také za to, že pro výkon stěžovatelova práva na spravedlivý proces je nezbytné, aby stěžovatel mohl zůstat na území České republiky do skončení řízení o jeho kasační stížnosti. Zároveň Nejvyšší správní soud vychází z toho, že pokud by nedošlo k odkladu právních účinků pravomocného rozhodnutí o zamítnutí žádosti stěžovatele o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, je zde reálné nebezpečí, že by byl stěžovatel skutečně nucen ještě před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu opustit území České republiky. Jen stěží lze předpokládat, že stěžovatel má předejít případné zmiňované újmě tím, že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem na území České republiky a vystavovat se riziku, že mu bude uděleno správní vyhoštění, s nímž je navíc vždy spojen zákaz pobytu na území Evropské unie na určitou dobu. V daném případě lze tedy nalézt příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy na straně stěžovatele.

[11] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku i z hlediska dalších podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě jakkoli dotklo práv třetích osob ani, že by takové rozhodnutí bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud tak konstatuje, že jsou splněny obě podmínky pro přiznání odkladného účinku.

[12] Nejvyšší správní soud připomíná, že odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu, ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí, k jehož přezkumu se dotyčné řízení před krajským soudem vedlo. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti v této věci se tedy až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem pozastavují účinky žalobou napadeného rozhodnutí žalované.

[13] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. dubna 2018

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu